

Fra arkiverne:

Fra Konferensen (Årsmødet) i Vejle d. 1. og 2. juni 1883.

Hvad bør der overvejes, inden man beskikker en mand til forstander? P. Andersen taler om, at prædikanterne bør være mønstre for menigheden, derfor bør de bl. a. være alvorlige, da det jo vilde skade Guds sag, hvis de førte et letsindigt og overfladiskt væsen.

Vor dåbsforkyndelse er nu truet, da så mange andre Samfund forvandsker denne. P. Andersen stadfæstede dette ved et eksempel fra Frederikshavn. Methodisterne har virket en del iblandt os. En methodistpræst, Jensen, fra Frederikshavn holdt så en dåbsprædiken. Han læste nogle vers i Joh. 3 og brugte naturligtvis det 5. vers til at forsvare barnedåben med. Som andre verdensmennesker sagde han, at det ikke var forbudt i Guds ord at døbe børn. Omsider sagde han, at neddyppelse var ikke omtalt i Bibelen, hverken i det gamle eller det nye testamente uden 3 steder, nemlig: kong Farao, som med hele sin krigshær druknede i det Røde Hav; Korres, Datan og Abiram, som sank levende ned i Helvede; den gang Jesus drev djævlene i svinejorden, og de druknede. Når dåbssandheden således nedtrædes, er det sikkert på tiden, at vi på ny hæver vor røst, til forsvar for den.

Om sin missionsvirksomhed skriver Br. A. Bendtsen d. 23. januar 1885 bl. a.: Siden d. 1. november har jeg arbejdet på missionsmarken og ved Guds nåde afholdt ikke få forsamlinger (gudstjenester) samt aflagt en del husbesøg. Før jul opholdt jeg mig nord i Vendssyssel en måneds tid og nåede også til Skagen og dens omegn. I Skagen er der ingen af vore trosfæller, men enkelte familier har tidligere åbnet deres huse for forsamlinger; dog synes de nu at ville lukke for sig som fordum Jeriko. Jeg fik heller ikke nogen forsamling der, thi en sal, som jeg lejede i fjor, kunne ikke

fås, fordi der skulle være dans. Med en broder fra Frederikshavn, som var med dernede, gjorde jeg nogle husbesøg. Om søndagen var vi i kirke og om aftenen til missionsmøde, som lededes af stedets præst, der er en meget nidkær mand. Mange af beboerne hører da også til Missioenen, og de, der ikke gør dette, bryder sig ikke stort om det, der kaldes religion. Om denne bys mure kunne bringes til at falde ved at gå omkring og se på dem, er tvivlsomt. I alt fald fordes der megen tro og arbejde til, hvis dette skal ske.

Fra bladet "Evangelisten" 1895

Noget senere afholdtes i Frederikshavn et friluftsmøde i byens plantage. På en stor grøn plæne omgivet af skov og med et kølende springvand i baggrunden, samledes ved 4-tiden en stor skare mennesker, vel omkring 800 for at lytte til ordet, som forkyndtes af brødrene V. Andreasen og P. A. Holm.

Et lille stænk af bedrøvelse, midt i vor glæde var det, at vor broder Morten Jørgensen var så uheldig at falde af en vogn og brække sit venstre håndled. Alligevel deltog han, efter at være forbunden, med liv og interesse i vore forhandlinger, og viste således tydeligt, at om end han var "falden bag af en vogn", så kunde det dog ingenlunde siges om ham, at han var "tabt bag af en vogn". Vi er glade ved, at vi idet vi nedskriver dette, kan tillade os en lille spøg - det kunde jo have gået meget værre, og vi ser i hele begivenheden en ny anledning til at takke Herren

Statistik for den frederikshavnske baptistmenighed 1894

Stationer: 8 - prædikanter: 5 - medlemmer pr. 1. januar: 221, tilgået 9, antal medlemmer pr. 31. december: 230 - forsamlinger afholdte: 325 - antal børn i søndagsskolen: 453 - antal lærere: 21 - bidrag indsamlet i menigheden: 3494 kr. 43 øre - pr. medlem 15 kr. 60 øre.